

[Kurt Hansen]

ret kræftfremkaldende. Og som det formodes arbejdsministeren bekendt, findes der eksempler i rapporten på, at den hygiejniske grænseværdi for asfalttrøg har været overskredet med en faktor helt oppe på 52.

Hvis de udtalelser, som den socialdemokratiske ordfører Svend Auken kom med under 1. behandling af arbejdsmiljøloven: »Jeg vil også gerne slå fast, som min ordfører gjorde det i november måned, at for os går hensynet til den menneskelige sundhed, trivsel og velfærd forud for hensynet til kortsigtede betragtninger om virksomhedernes rentabilitet. . .«, ikke skal betegnes som topmål af hykleri, må der gribes ind fra ministerens side for at sikre alle udsatte grupper et sikkert og sundt arbejdsmiljø.

Besvarelse (27/10 77):

Arbejdsministeren (Auken):

Direktoratet for arbejdstilsynet har over for mig oplyst, at direktoratet længe har været opmærksom på de sundhedsmæssige problemer, der er forbundet med arbejde med asfalt.

Særligt har direktoratet lagt vægt på at finde frem til en tilfredsstillende løsning ved arbejde med udlægning af støbeasfalt. Selv om dette arbejde beskæftigelsesmæssigt kun udgør et lille område inden for den samlede asfaltbranche, rummer det på grund af de høje temperaturer under udlægningen på flere områder større sundhedsfare end andre asfaltbelægningstyper. Det er da også støbeasfalt, den af spørgeren nævnte nyligt udkomne rapport omhandler.

Støbeasfaltmaterialerne, der består af sand, kalkpulver og asfaltbindemiddel, fremstilles på fabrikanlæg, hvorfra de transporteres i varm, tykflydende tilstand under omrøring i særlige transportvogne (støbeasfaltkøgere).

Materialerne udlægges i varm tilstand, almindeligvis i lagtykkelser af 3-4 cm. Udlægningen sker for hånden ved hjælp af en særlig træspartel, der holdes i begge hænder. Udlæggeren ligger på knæ under arbejdet og er derfor særlig udsat for at indånde olietåge fra materialerne, der i udlægningsøjeblikket har temperaturer beliggende mellem 200°C og 270°C. Problemet er størst ved udlægning af støbeasfalt indendørs, hvor udluftnings-

mulighederne kan variere stærkt fra rum til rum.

Materialerne transporteres i spande fra transportvognen, der er opstillet i det fri, til udlægningsstedet. Ved indendørs arbejde må spandene oftest bæres til udlægningsstedet. Der er således både ved udlægningen og transporten tale om et fysisk krævende arbejde.

I 1974 gav arbejdstilsynets Århus-kreds et entreprenørfirma påbud om, at asfaltudlægning skulle ske på en sådan måde, at de beskæftigede kunne arbejde uden gener fra asfaldampe. Påbudet vedrørte et konkret tilfælde, hvor der forelå dårlige ventilationsforhold under udlægning af støbeasfalt på et betongulv i et stort lokale.

I forbindelse med afgivelsen af påbudet foretog SIFA endvidere 2 undersøgelser under udlægning af støbeasfalt indendørs på byggepladser i Glostrup-kredsen.

Direktoratet har i 1975 og 1976 haft en række drøftelser med det pågældende entreprenørfirma med deltagelse af blandt andre repræsentanter fra SID med henblik på at finde frem til en løsning, navnlig på ventilationsproblemet, men også med henblik på en mekanisering for at undgå det hårde, belastende arbejde. Det fremgik, at det pågældende firma på forskellig måde havde truffet foranstaltninger til nedsættelse af generne, men at der måtte arbejdes videre for at finde frem til en endelig løsning.

SID bebudede i denne forbindelse at ville iværksætte en undersøgelse under medvirken af RUC, SIFA og asfaltbranchen.

Denne undersøgelse er nu gennemført og har resulteret i rapporten »Asfaltarbejde – en arbejdsmiljøundersøgelse«, som for få dage siden er tilgået direktoratet for arbejdstilsynet.

Den vil nu indgå i arbejdstilsynets fortsatte bestræbelser for i samarbejde med de berørte parter at få fjernet de sundhedsskadelige elementer ved asfaltarbejde.

Jeg har bedt om, at dette arbejde må blive fremskyndet mest muligt inden for arbejdstilsynets plan for gennemførelsen af arbejdsmiljøloven.

Til ministeren for offentlige arbejder (18/10 77) af:

Voigt (FP):